

BŘEZEN - DUBEN 2020

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA PROSEČ

# ŠOTEK

Uvnitř najdete:

Pozdrav z redakce  
V době koronaviru  
Komenský z naší školy  
Škola snů  
„Bláznivé Velikonoce“  
Velikonoční pověst

Nepřehlédněte:

Jarní tvoření  
Fotogalerie  
Pohádkové čarodějky  
České zámky  
Literární stránky  
Sport  
Nenechte si ujít





## POZDRAV Z REDAKCE

*Milí čtenáři,*

*moc a moc Vás zdravíme z naší redakce, která samozřejmě stejně jako vy musí sedět doma a pracovat pouze „dálkově“. Přesto jsme to nevzdali a pokusili jsme se pro Vás vytvořit další číslo našeho i vašeho oblíbeného časopisu. I když se naše redakce nemůže scházet, snažíme se vyhledávat témata, která by Vás zajímala, a psát o nich z domu.*

*Kdyby se nás někdo v únoru zeptal, zda bychom chtěli zavřít školu na několik měsíců a doma pak sedět většinu dne u počítače, asi bychom to - alespoň někteří - považovali za nesplněný sen. Dnes už to vidíme úplně jinak. Moc hezky o tom napsali i osmáci, kteří na toto téma dostali domácí slohovou práci:*

Š

### Výhody a nevýhody výuky na dálku

V úterý 10. 3. 2020 jsme se dozvěděli, že nebudeme chodit do školy kvůli koronaviru. Ihned se muselo řešit, jak se bude výuka na dálku vynahrazovat. Škola vymyslela způsob výuky, a to tak, že na stránky školy nám zadávají průběžně z každého předmětu úkoly, videa a výpisky k probíranému tématu. Dále také pokyny k domácí výuce a domácí úkoly.

Každý týden se konají také videokonference z určitého předmětu. Alespoň na videokonferencích vidíme své učitele a spolužáky. V den, kdy jsem se dozvěděla o tom, že nebudeme chodit do školy, byla jsem na jednu stranu šťastná a na druhou smutná.

Šťastná jsem byla, protože to má své výhody, jako např. dělat si úkoly v průběhu dne kdykoliv chci, vstávat kdy chci a nevstávat brzy ráno do školy. Ale má to i určité nevýhody. Tak například, že neuvidím své kamarády a úžasné učitele, že látku, kterou nám učitelé hezky vysvětlí, a když něco nevíme, tak nám poradí a učivo do vysvětlí.

I přes všechny výhody bych ale raději chodila do školy a radovala se svými kamarády. I když je tato doba těžká, mám svoji rodinu, která mně s učením velice pomáhá. Když něčemu nerozumím, vždy mně to někdo z rodiny vysvětlí a poradí s učivem.

Chtěla bych, aby tato doba pandemie už skončila a vrátilo se vše k normálu. Na všechny se těším a přeju si, aby se všichni vrátili v pořádku a hlavně ve zdraví! :)

T

Veronika Marková

E

Díky nařízení státu nám zavřeli školu. Příčinou byl vir, který se nazývá koronavirus, je velmi nebezpečný pro děti, dospělé, ale především pro seniory. Uzavřením škol se také muselo vyřešit, jak se budeme učit v karanténě. Řešením bylo zasílání učiva a úkolů na školní gmail. Vypracované úkoly máme do stanoveného data odeslat zpět.

Výhoda učení z domu je, že nemusím dodržovat žádný řád a na učení mám klid a tolik času, kolik chci. Nikdo mě neruší, mohu si najít, co nevím, na internetu nebo se zeptat rodičů a staršího sourozence. Máme každý týden videokonference a tam se můžeme učitelů také zeptat, co jsme nepochopili. Mě třeba nejvíce vyhovuje to, že nemusím vstát brzy ráno do školy a můžu spát, do kdy chci, a k učení si můžu sednout třeba odpoledne.

Ale velice mi chybí spolužáci, chybí mi zábava a „sranda“, kterou s nimi prožívám. Chybí mi i učitelé, někdy je s nimi také zábava. Myslím si, že čím déle budu doma, tím víc budu hloupnout. Ostatně nic nového pod sluncem. :DDD

K

Milan Třasák

Kvůli koronaviru se musí studenti vzdělávat doma. Když se nad domácí výukou zamyslíme, zjistíme, že to nemusí být tak hrozné, jak jsme si ze začátku mysleli. Najednou máme více času, jak na naše povinnosti, tak i na naše záliby. Můžeme si například dočíst naši knihu, začít cvičit, přestěhovat pokoj, uklidit a mnoho dalších věcí, které jsme odkládali, protože zkrátka nebyl čas.

Co se týká učení, můžeme si s výukou začít, až se nám bude chtít, nemusíme dodržovat rozvrh hodin, jak jsme byli zvyklí. Také si můžeme ráno déle přispat. Je to pro nás nová situace, z které si můžeme mnoho věcí vzít, třeba se naučit samostatnosti a zodpovědnosti. Je mnoho kladných věcí, které můžeme na domácí výuce najít, to ale neznamená, že je to skvělé. Já osobně bych radši chodila do školy. Když chodím do školy, mám v učení lepší přehled. Také novou látku snáz pochopím od vyučujícího, než když se jí učím sama. Každý den musíme kontrolovat e-mail, stránky školy a google classroom, jestli náhodou nepříbyly další úkoly. Také se musíme sami naučit vypisovat výpisky, což se nám podle mne bude do dalších ročníků hodit. Teď záleží na každém z nás, zda k práci zodpovědně přistoupíme a budeme úkoly plnit.

Prostě se teď musíme přizpůsobit tomu, jak to je, nedá se nic dělat.

Natálie Fridrichová

Když jsme se 10. března v poledne dozvěděli, že od následujícího dne už do školy nepůjdeme, většina z nás zajásala. Všichni jsme si mysleli, že budeme mít krátké prázdniny a nejspíše za týden se do ní vrátíme. Kdo by si pomyslel, že do školy nepůjdeme několik měsíců? Myslím, že nikdo.

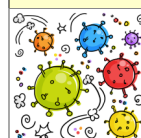
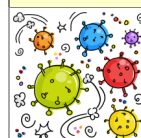
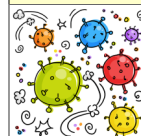
Nejdřív to bylo dobré, když se ale začaly stránky školy plnit úkoly z jednotlivých předmětů, už mi to tak moc legrační nepřipadalo. Ze začátku pro mě bylo složité se k učení donutit a nechal jsem všechno na poslední chvíli, ale brzy jsem pochopil, že tak to nepůjde. A to jsme většinou jenom opakovali. Potom přišlo něco horšího. Nová látka. Jak ji mám zvládnout, když mi ji nikdo nevysvětlí? Poznal jsem, že mi vlastně škola chybí, že když to ve škole slyším, dovedu si spoustu zapamatovat a doma mě čeká poloviční práce. Mezi nevýhody výuky na dálku určitě patří to, že se většinu musím naučit sám nebo s rodiči.

Ale víte, co mi schází úplně nejvíce? Spolužáci a vlastně i učitelé!

Matyáš Novák

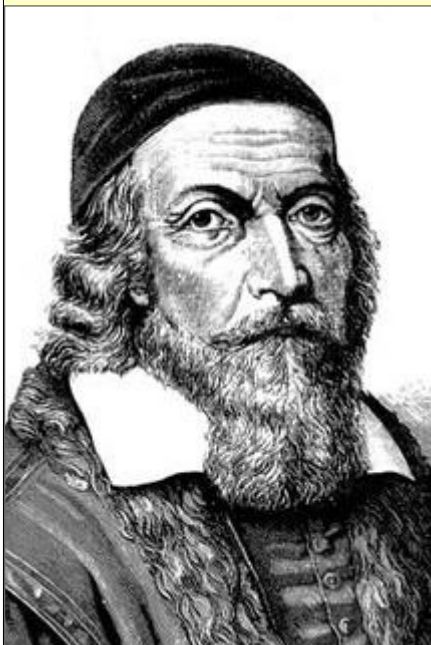
Po pravdě řečeno podle mého názoru výuka na dálku má více nevýhod než výhod. Člověk žije v neustálém stresu, že nic nestíhá, a navíc domácí prostředí nutí lidi dělat jen to, co je baví, a relaxovat. Výhod má výuka na dálku jen málo. Neprospívá to žákům ani učitelům a přidělová to hodně práce. Teď si říkám, že moje řeč nezní moc pozitivně, ale tak to prostě je, ve světě jsou věci špatné, ale i dobré. Výuka na dálku vyžaduje hodně silnou vůli na překonání osobní lenosti, ale alespoň nás naučí spoustu nových poznatků, například to, že může být ještě něco horšího než škola. Někomu možná výuka na dálku vyhovuje, ale mně ani moc ne. Jediné, co mohu dělat, je čekat, až to přejde a vrátíme se šťastně do školy s vědomím, že se budeme muset učit doma jen před písemkami.

Justýna Pavlisová



# JAN ÁMOS KOMENSKÝ

*Každoročně se v březnovém čísle našeho časopisu zmiňujeme o J. Á. Komenském a také přejeme našim učitelům k jejich svátku. Letos jsme neměli možnost popřát osobně, ale činíme tak zprostředkovaně. Přinášíme Vám slohové práce, které naši žáci psali na téma Komenský z naší školy a Škola snů.*



Jan Amos Komenský do dějin vstoupil jako významný myslitel, filozof, teolog a zejména pedagog. Byl to muž mnoha zájmů – zajímal se o filozofii v mnoha oborech, od pohybů astronomických těles, po duševní moudro. Jeho záběr byl ohromující, pořád se zabýval několika věcmi současně. Dřel do úmoru. Vstával před šestou, uléhal po půlnoci. Protože bral život jako službu, nechal se požadavky a prosbami druhých skoro vláčet. Díky svým znalostem a moudrosti později získal přívlastek "Učitel národů". Narodil se v Čechách, kde také vyrůstal a studoval. Později, kvůli svému protestantskému přesvědčení odmítl přejít ke katolictví a byl nucen odejít ze země. Během života hodně cestoval a hodně zažil. Vydal mnoho cenných publikací a významně přispěl k reformám školství.

## Komenský z naší školy

Učitel, o kterém bych mohla říct, že je můj Komenský, není zrovna moc vysoký a je mu 63 let. Často nosí brýle na šňůrce, nejčastěji se obléká do triček, kalhot a nosí i miniky.

Má jasně modré oči a šedobílé vlasy.

Na hodiny s sebou do třídy vždy nosí oranžovou kartonovou krabici, na které jsou napsaná hesla: Dobrý den, Na shledanou, Děkuji a Prosím, a to jsou zásady, kterých se sám drží a po nás je vyžaduje. Pozdravit, poprosit, poděkovat. V této krabici má naskládané všemožné věci: tužky, propisky, gummy, lepidla fixy, pravítka, nůž, nůžky, učebnice...., zkrátka vše, co by mohl potřebovat při výuce.

Je jedním z mých nejoblíbenějších učitelů. Mám ho ráda, protože mi svým neuvěřitelným smyslem pro humor připomíná mého dědečka.

Pan učitel má radost, když ví, že jeho žáci čtou, a rád. Jeho oborem je český jazyk, který učí velice rád. Mrzí ho, jestliže se žáci nevěnují zadané práci nebo se baví při probírání nového učiva.

Pokud se ale někdo zajímá o jeho obor a vyptává se, ochotně mu odpovídá a vysvětluje vše potřebné. Také mu vadí, že někteří žáci chodí na doučování a pak v diktátu nadělají stejné chyby. Vždycky nechápe, jak se to mohlo stát. Všechny chyby s námi znovu probírá a přeje si, aby to příště dopadlo lépe.

Když píšeme slohovou práci, pan učitel občas projde třídu, podívá se, jak pokračujeme, a pak zase pracuje u svého stolu. Vždy tam něco píše nebo opravuje.

Český jazyk umí naučit velice dobře, já osobně bych jiného učitele nechtěla, každému rád poradí a pomůže.

U

Č

I

T

E

L

Učí ovšem také výchovu k občanství, literární výchovu a v šesté třídě jsme ho měli i na dějepis. Všechny tyto předměty mi docela jdou, a to protože na ně máme pana učitele Zdeňka Pecinu.

Justýna Pavlisová

## Komenský z naší školy

Na naší škole považuji za Komenského více učitelů. Ráda bych si pro charakteristiku vybrala dva učitele. Jedním z nich by byla paní učitelka Pešková a druhý pan učitel Košnar.

Ale protože musím psát pouze o jednom učiteli, tak budu psát o panu učiteli Košnarovi. Spousta lidí ze třídy i z celé školy by zvolili paní učitelku Peškovou, protože podle spousty lidí ze školy je Komenský ona. A také že opravdu je. Nemá to vyznít tak, že o panu učiteli píšu proto, že by všichni psali o paní učitelce Peškové. Ale já o něm píši proto, že ho mám opravdu ráda a opravdu si myslím, že on je „Komenský“.

Ptáte se, proč jsem si vybrala zrovna tohoto pana učitele?

Vybrala jsem si ho hlavně proto, že je hodný a hlavně je schopen vám s čímkoliv pomoci. Komenský byl učitel, který zavedl školu hrou, a já bych řekla, že pan učitel školu hrou rozvíjí. Když jsme s ním měli angličtinu, hráli jsme často hry, teď už hry nehrajeme, protože mám jiného učitele.

Pan učitel se celým jménem jmenuje Petr Košnar. Na naší škole patří mezi jednoho z nejmladších učitelů na druhém stupni, i přesto, že už je mu 40 let.

Pan učitel si nejčastěji obléká modré rifle, trička a občas i mikiny. Má tmavě hnědé oči a hnědé vlasy.

Na hodiny s sebou nosí kartonovou krabici, ve které má věci potřebné pro výuku, například učebnice, tužky, pracovní sešity apod.

Pan učitel učí hlavně anglický jazyk, také má mé spolužáky na psaní na počítači a svou třídu 6. B na základy informatiky, výtvarnou výchovu a tento rok ještě na RKD (rozvoj komunikativních dovedností).

Rád čte kriminálky. Jeho oblíbeným filmem je Pán prstenů. Jeho oblíbený žánr hudby je rock. Rád hraje hokej a tenis a rád jezdí na kole. Jeho oblíbený hokejový klub je Dynamo Pardubice. Jeho koníčkem je sbírání turistických vizitek. Také rád (a často) pije rozpustnou kávu.

Učitelem anglického jazyka se rozhodl být proto, že ho baví anglický jazyk a chtěl by ho předávat dál. Vystudoval Univerzitu Palackého v Olomouci a poté šel učit.

Letos už mě na nic neučí, ale pracuje se mnou a mou spolužačkou Terezkou na projektu určeném pro Festival vědy a techniky v Pardubicích. Naše téma je kouření. V tomto projektu jsme postoupily do krajského kola. A teď hlavně doufáme, že se dostaneme do Francie.

Jsmo velmi rády, že nám s projektem pan učitel pomáhá, protože kdyby nám nepomohl nebo kdyby na projektu s námi ani nezačal dělat, tak bychom se nedostaly ani do okresního kola.

Někdo si asi řekne, proč píšu o učiteli, který mě už neučí.

Píšu o něm proto, že mě učil přibližně pět let a já pochopila, že je to hodný a skvělý učitel. A doufám, že bude ještě dlouho učit, protože je to vážně dobrý učitel a dokáže naučit.

Chtěla bych mu moc poděkovat za těch pět let, co mě učil, a hlavně za to, že s námi šel do projektu na Festival vědy a techniky v Pardubicích.

A že během této náročné přípravy neztratil vůli a odhodlání a zůstal s námi až do konce.

Natálie Schejbalová

N

Á

R

O

D

Ů

## ŠKOLA SNŮ

Podle mě by škola snů vypadala takto:

Jedna část školy by v sobě měla velký bazén na hodiny plavání a vedle by byla vířivka na odpočinek. Žáci by nenosili těžkou tašku, ale jen tablet, ve kterém by všechny předměty byly. V tabletu by byly i rozvrhy hodin, soutěže, atd... Žáci by si nosili jen sešity. V každé třídě by byly židle s měkkými polštáři. V jídelně by místo židlí měli křesla a malé gauče. Každý žák by si mohl z jídelny vzít kakao a svačinu na celý den. Tělocvična by měla velká skleněná okna a všechno v ní by bylo zbrusu nové. Měla by i činky, běhací pásy, atd... Třída pro přírodopis by vlastnila terária s ještěrkami a hmyzem, různé rostliny v nádobách a obraz s nákresem stromu života. Celá škola by měla hezký nátěr a moderní vybavení. Venku by se dala vypůjčit kola a elektrokola. V učebně, kde by se učila chemie, fyzika a laboratorní práce, by byly samozřejmě nové mikroskopy, ampulky se zvláštními slitinami a různé kovy seřazené po sobě. O velké venkovní přestávce by ten, kdo nechce jít ven, mohl zůstat uvnitř. Bylo by dovoleno, když napadne sníh, se koulovat a na podzim se zase vycpávat listím. Smart tabule by byly vylepšeny tak, že se žáci mohou koukat na 3D filmy. Kdyby se dívalo na film, žáci by dostali 3D brýle u jídelny. Když někdo nepochopí látku, stačí, aby se kouknul na tablet, kde daná látka je. Když do školy přijdou invalidé nebo staří lidé, bude pro ně připraven výtah. Až se bude někdo při zeměpisu chtít podívat na hvězdy, protože právě budou probírat vesmír, jenom vyjde na střechu školy, která je ohrazená zábradlím (samozřejmě hvězdy budou vidět až večer). Všechny rostliny budou udržované. Omluvenky půjdou posílat přes žákův tablet. Byla by tu i půjčovna pomůcek, kdyby někdo nějakou zapomněl. Na žákův tablet by byl speciální měkký obal, aby když žák hodí taškou, se tablet nerozbil. Jistě bych toho vymyslel i víc, ale i toto by mi stačilo...

Josef Sodomka

Kdyby existovala škola snů nebo ideální škola či něco takového, (což bohužel neexistuje), byla by takováto:

Celá celičká by byla v přízemí, a když už by nějaké to patro muselo být, tak by tu byl výtah, já fakt nerada chodím po schodech. A navíc by s výtahem byla moderní, prostě „in“.

Dále by se tu učily předměty, které by byly pro městský i pro venkovský život nezbytné, to je třeba vybírání peněz z bankomatu, základ sebeobrany, vaření, uklízení, žehlení, nakupování, opravování, mapování. Od všeho prostě takový základ.

Trochu češtiny, trochu matiky, trochu víc jazyků, abychom se domluvili i někde jinde, a takovéto věci.

Žádné podivnosti, které stejně nepochopíš, a když se ztratíš v lese, tak ti jejich znalost stejně nijak nepomůže.

Jestliže by ta škola měla mít jídelnu, tak by buďto ty jídelny byly minimálně dvě, nebo by byl takový rozvrh, že by na oběd šly maximálně tři třídy naráz. Tak by nebyly žádné fronty, které taky moc nemusím.

V těch jídelnách by vždy byl dobrý oběd a taky pití.

A takhle bych si představovala denní menu: vývar s nudličkami, jáhlová kaše s kakaem, perník nebo jiný moučník, šťáva nebo čaj.

Nebo polévka s játrovými knedlíčky, karbanátky s bramborovou kaší, mošt. To abyste si neřekli, že jím jenom kaši.

Taková škola by se mi moc líbila, no škoda, že neexistuje.

Ida Klímová

Š

K

O

L

A



## ŠKOLA MÝCH SNŮ

Moje škola snů? Ptám se. Tak ta by vypadala jinak, než ta, do které chodím. A jak? Než se vstoupí do školy, každý bude muset svým čipem označit dveře. Líbilo by se mi, kdyby i šatny byly na čip. Některé školy už to tak mají, většinou ale střední školy nebo vysoké.

Bylo by to tak, že kdyby přišel do školy žák, zadal by si předměty, které ho zajímají. A každý rok by si to mohl obnovit, případně obměnit. Škola mých snů by ale byla na 10 let. Žáci by mohli opakovat ročník celkem 3x .

Jak by asi vypadala? Byla by to budova o třech patrech velká jako dvě naše školy. Zaměstnanců by měla okolo 50, z toho 25 učitelů a zbytek kuchařky, uklízečky, školníci atd. Paní uklízečky budou jezdit s moderními umývacími stroji.

Učitelé budou mít luxusně vybavené kabinety s velkými měkkými křesly.

Žáci by měli možnost zapojit se do školních projektů, kroužků a závodů.

Tělocvična by v této škole byla velká jako sportovní hala, daly by se tam hrát různé sporty, aktivity. Školní hřiště bude na různé sportovní hry.

Školní jídelna bude krásně vybavená a bude vždy vařit dvě jídla. Žáci by si je volili týden dopředu. Jednou do roka by vařili to, co by se zvolilo ve školní anketě.

Škola mých snů by měla okolo 500 žáků a třídy by se rozdělovaly po 20 dětech, dělily by se na diferencované skupiny. Byla by elektronická ŽK a elektronická třídnice.

Moje škola snů by na začátku roku dávala každé třídě rozpočet v hodnotě 1000 Kč. Děti by musely mít na druhý stupeň nebo už od páté třídy mobilní chytrý telefon na výuku.

Škola mých snů by pořádala přednášky, besedy, atd.

Konzultační hodiny by měla 2x do pololetí.

Ve třídách by byly SMART tabule. Učebna informatiky by měla 20 a jeden náhradní počítač. Chodilo by se na venkovní přestávku.

A celá škola by byla vymalována v barvách duhy.

Ale myslím, že ne všechny tyto nápady bych využil v realitě.

Naše škola je fajn i tak!

Petr Herynek



S

N

Ů

**V**

## VELIKONOCE VE SVĚTĚ - TRADICE I BLÁZNIVÉ ZVYKY

**E**

*Svátky jara, koleda, probouzení přírody i křesťanství – to vše jsou Velikonoce. Jak je slavíme u nás, asi víte, ale máte tušení, co je typické pro finské, řecké nebo maďarské Velikonoce? Některé tradice Vás pobaví, jiné možná trochu vyšokují.*

**L**

### MAĎARSKO TAK TROŠKU NARUBY:

Zatímco u nás se úderem poledne karta obrátí a ženy jsou ty, které smáčí koledníky studenou vodou nebo je polijí voňavkou, v Maďarsku je to naopak. Tam muži polévají ženy studenou vodou, aby byly po celý rok zdravé a hlavně plodné a pak na ně stříkají voňavky.

**I**

### ČARODĚJNICE VE FINSKU:



Stejně jako u nás se před svátky jara vydávají finské děti na vrbové proutky. Nepletou z nich ale pomlázky, ale zdobí je pírky a v kostýmu čarodějnice s pomalovanými tvářemi pak vyrážejí na koledu. Stejně jako naše děti si domů přinesou čokoládová vajíčka.

**K****O**

### DRACI NA BERMUDÁCH:

Pokud byste zavítali na Velikonoce na Bermudy, rozhodně si s sebou nezapomeňte vzít papírového draka. To je totiž zdejší zvyk. Pouštějí tu barevné draky. Jak tento zvyk vůbec vznikl a co má společného s Velikonocemi? Je to jednoduché, když se tu kdysi britský učitel snažil dětem vysvětlit, co to vlastně takové Velikonoce jsou, názorně jim předvedl právě s drakem, jak vypadá takové nanebevzetí.

**N****O**

### NA FILIPÍNY RADĚJI NE:

Filipíny o Velikonocích rozhodně ne, zdejší zvyk je totiž hodně podivný. Lidé, kteří zhřešili a chtějí učinit pokání, se totiž nechávají přibíjet po vzoru Ježíše Krista na kříž. Nechají si natlouct hřebíky do dlaní i se bičovat. Zlaté naše mrskání pomlázkou, co myslíte?

**C**

### ANGLIE A HLEDÁNÍ VAJÍČEK

**E**

V Anglii mají děti Velikonoce spojené s hledáním vajíček, která jim schoval po zahradě nebo po domě velikonoční zajíček. A čím dál častěji se objevuje tento zvyk také v našich končinách.



## NĚMECKÁ OCHRANA PŘED BLESKY:

To v Německu mají zvyk opravdu zvláštní. Majitel domu se snaží přehodit vejce přes střechu někomu z rodiny na druhé straně. Pokud ten vejce chytí, znamená to, že se jim povedlo na celý rok ochránit dům od zásahu bleskem. Kolik na to padne vajíček a jak moc je tahle ochrana účinná, netušíme.

## ROZBÍJENÍ VAJEC V ŘECKU:

Zajímavý zvyk mají také v Řecku. Tam se stejně jako u nás barví vajíčka, akorát Řekové používají jen červenou barvu a potom mají tradici rozbíjení vajec, kdy si navzájem oťukávají vajíčka tak dlouho, dokud někomu nepraskne. Poslední s celým vejcem vyhrává. I to je způsob, jak se zbavit hromady vajec z výslužky.

## POVĚST O VELIKONOČNÍCH VAJÍČKÁCH:

Velikonoční pondělí, nebo taky Červené pondělí, ke kterému se sice nějaké významné liturgické úkony neváží, ale je to den pomlázky a tato tradice se dodnes udržuje.

Chlapci a muži chodí s pomlážkami, obvykle zhotovených z vrbového proutí, opatřených pestrými stuhami, a šlehají jimi dívky a ženy, za což dostávají malovaná vajíčka, kraslice.

Je to zvyk prastarý a k jeho vzniku se váže jedna pěkná pověst: Když Pán Ježíš Kristus a sv. Petr chodili po světě, přišli do vsi a v jednom stavení poprosili chudou chalupnici o kousek chleba. Ta však v celém domě neměla ani suchou skývu, ale přece chtěla hosty náležitě uctít. Vzpomněla si, že má ve spízi odloženo několik vajíček, která chtěla následující den prodat na trhu ve městě a zakoupit si trochu mouky. Vajíčka uvařila a nabídla je hostům. Ti pojedli, pěkně za jídlo poděkovali a odešli. Jaké však bylo překvapení chudé chalupnice, když zbylé skořápky od vajíček se proměnily v ryzí zlato. A tak od těch dob ženy a dívky na Velikonoční pondělí dávají mužům i chlapcům malovaná vajíčka na důkaz dobré vůle, lásky a přátelství.

redakce



## Co jsme všechno stihli ve školní družině před uzavřením školy

Spoustu času jsme strávili venku, děti pozorovaly, jak se mění příroda a přichází jaro. Když nám počasí moc nepřálo, tvořili jsme z netradičních materiálů, zkoušeli nové výtvarné techniky, skládali jsme jarní květiny z papíru a kreslili na kamínky. Mnoho trpělivosti a fantazie bylo zapotřebí při tvoření ze zažehlovacích korálků. Vzniklo mnoho krásných obrázků, dekorací a dárečků, které udělaly radost obdarovaným rodičům, učitelům, kamarádům...



J

A

R

N

í



FOTOGALERIE:



T

V

O

Ř

E

N

Í



# ČARODĚJNICE - TENTOKRÁT TY POHÁDKOVÉ

*Češi jsou milovníky pohádek. Vánoce ani další svátky si bez nich řada z nás neumí představit. Ježibaby nebo chcete-li čarodějnice zpravidla bývají zápornými postavami, nicméně i v řadě (nejen) českých pohádkových příběhů to je i naopak. Které čarodějnice máme rádi?*

Snažili jsme se zaměřit pouze na české pohádky, popř. filmy pro děti. Z pohádek známe sice kouzelné babičky, nicméně to není čarodějnice jako taková. Možná si vzpomenete na babičku, která ukrývala Marušku v pohádce Byl jednou jeden král, nebo tu, která přinesla králi ze Zlatovlásky kouzelného hada, popřípadě Jadwigu ztvárněnou Jiřinou Bohdalovou v pohádce Pták ohnivák. My jsme se zaměřili na více či méně pohledné mladší dámy obdařené kouzelnou mocí.

## MALÁ ČARODĚJNICE

Tmavovlasá střapatá dívenka a její havran jsou známí z Večerníčků. Malou čarodějnici nadabovala již výše zmíněná Jiřina Bohdalová. Ačkoliv vypadá jako holčička, zdání klame, už jí je několik set let a neumí pořádně kouzlit. Snaží se stát dobrou čarodějnici a pomáhá různým lidem v okolí.



## SAXANA

Další cestovatelka z říše pohádkových bytostí, která se na svět může dostat v podobě sovy a zpět přes studnu. Je trochu naivní a kouzlení jí moc nejde a její tatínek je netopýr. A když má zůstat 300 let po škole, tak pak se začnou dít věci. Saxana v našem žebříčku zkrátka nemůže chybět.

## MICIMUŤR

Pohádka České televize z roku 2011, kde si zahrála oblíbená Libuška Šafránková. Ztvárnila dobromyslnou kouzelnici, která se umí teleportovat ze světa lidí (zde působí jako domovnice) do pohádky, ve které pomáhá svými kouzly zachránit princeznu před drakem chudému ale statečnému Vítkovi. No, a v našem světě pomáhá desetiletému klukovi k tomu, aby pomohl svému psovi Dódovi. Jak? Vezme ho do pohádky. Miluje kočky a v lidském světě ji znají jako Margaretu Kocourkovou.

## ČARODĚJNICE „ZPĚVAČKA“

Můžeme a nemusíme mít rádi pohádky od Zdeňka Trošky. Ačkoliv někdo za jeho pohádkový vrchol považuje pohádku O princezně Jasněnce a létajícím ševci, kde si zahrála Yveta Blanarovičová s Helenou Růžičkou vskutku „povedené“ mstivé čarodějnice ze zříceniny, my jsme vybrali čarodějnici z pohádky Princezna ze mlejna z 90. let. Čarodějnice (Lucie Bílá, ve dvojce Monika Absolonová) rozhodně nebyla zlá. Byla jednostranně zamilovaná do čertíka (Iveta Blanarovičová), jenže ten toužil po Elišce z místního „mlejna“.



Naštěstí se čarodějnice svého vyvoleného dočkala, protože si Eliška vybrala chasníka Jindřicha. Tato čarodějnice velmi pravděpodobně v českých pohádkách nemá ve zpěvu konkurenci. Nebo si vzpomínáte na nějakou jinou zpívající čarodějnici?

## LESNÍ ČARODĚJKA



Kdo viděl pohádku Sedmero krkavců od Alice Nellis, jistě si pamatuje lehce zapšklou, ale přesto dobrosrdečnou čarodějkou s kouzelným hřebenem, která pomáhá Bohdancu. Hraje ji Zuzana Bydžovská. I ona za sebou má smutný příběh, o kterém se dozvíme až v průběhu pohádky. Ve stejnojmenné pohádce z roku 1993 žádná čarodějka nevystupovala, Bohdanka pátrající po zrkavčelých bratřech se s žádostí o pomoc obracela na přírodní živly (vodu, vítr, slunce)

## STŘÍBRNÁ HÁTA

Jitka Molavcová zpívat umí, nazpívala místo Jorgy Kotrbové Zlatovlásku a ztvárnila i „vášnivou pěstitelku výslovnosti a dikce“ Rytířku z Trychtýřova (Koloběžka první).

A právě Jitka Molavcová hrála Stříbrnou Hátu v televizní pohádce Vohnice a Kiliján z roku 2001.



*Už se nám nevybavuje žádná známá čarodějnice klasického střihu (maximálně Čarodějky z předměstí).*

*redakce*



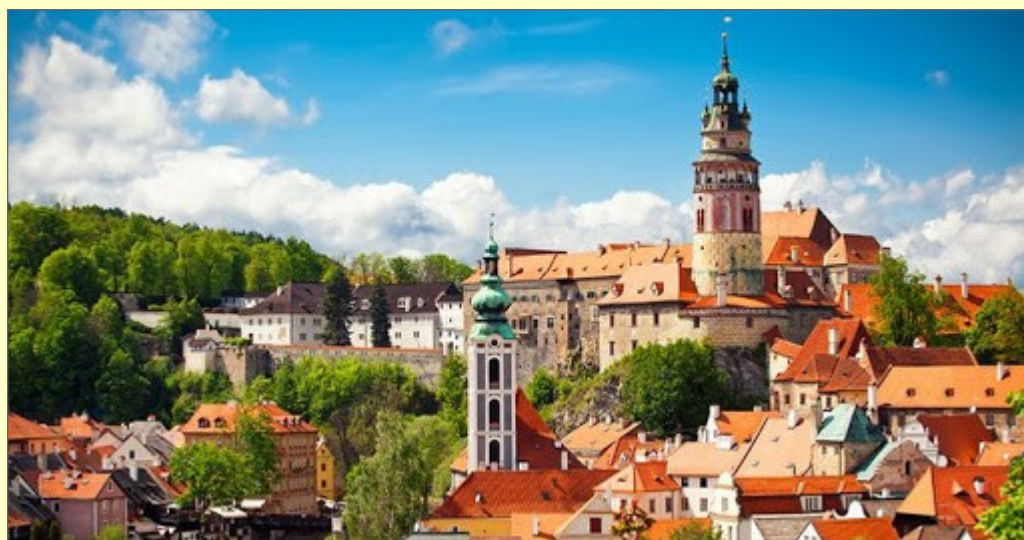


*Prozatím nikdo neví, kde budeme moci trávit letošní prázdniny. Rozhodli jsme se, že Vám v Šotku přineseme „ochutnávku“ z naší republiky, vždyt' u nás je prostě krásně! Nejprve jsme se zaměřili na naše nejkrásnější zámky, které postupně budeme představovat.*

*redakce*

## Zámek Český Krumlov

Hrad a zámek Český Krumlov tvoří nádherný architektonický celek a díky své bohaté kulturní tradici a rozloze patří mezi nejvýznamnější památky středoevropské oblasti. Hned po pražském hradu je u nás druhým nejrozsáhlejším komplexem. Není proto divu, že je zapsán v seznamu UNESCO. Zámek je typický pro svoji pomalovanou věž čnicí nad městem, podle které již z dálky poznáte, že jste dorazili do Českého Krumlova. Věž patří spolu s Hrádkem k nejstarším částem komplexu a byla postavena již ve 13. století. O tři století později vzniklo Purkrabství. Unikátní prvkem je Plášťový most spojující Rožmberská obydlí. Nevynechejte ani obdivuhodnou zahradu s letohrádkem Bellaire a letní divadelní scénu s unikátním otáčivým hledištěm, které je slavné po celé Evropě. Tento skvost rodiny Rožmberků funguje pro filmaře jako magnet. Natáčela se zde pohádka Z pekla štěstí, Tři životy, Pyšná princezna (ta se natáčela ještě v Hluboké a v Telči), film Řeka čaruje a mihl se i ve filmu Jen ho nechte, ať se bojí a v dalších filmech.



## Zámek Hluboká nad Vltavou

Patnáct kilometrů severně od Českých Budějovic se nachází jeden z nejromantičtějších zámků Hluboká nad Vltavou. Sídlo je stylizováno do anglické tudorovské gotiky. Předlohou byl anglický hrad Windsor. Za tuto svoji podobu vděčí rodu Schwarzenbergů, kteří zámek vlastnili od poloviny 17. století až do začátku druhé světové války.





Zámek se pyšní 140 místnostmi a 11 věžemi. Zámek Hluboká nad Vltavou se roku 1952 stal bydlištěm Pyšné princezny Krasomily a jejího otce, panovníka Půlnočního království. Na pohádkovém zámku se natáčelo také několik dílů seriálu Pan Tau.

## Zámek Lednice

Zámek Lednice sloužil jako letní sídlo, je postaven v duchu tudorovské neogotiky a od poloviny 13. století patřil rodu Lichtenštejnů. Spolu se sídelním zámkem ve Valticích jsou tyto komplexy přezdívané jako zahrada Evropy. Zámek se pyšní rozsáhlými sbírkami, úchvatné je dřevěné obložení stěn a schodiště, šlechtické pokoje s tečkou vodou a ústředním topením. Mimořádný je i zámecký skleník, spolu s množstvím romantických staveb v anglickém parku, ve kterém najdete nejstarší minaret v Evropě, Apollónův chrám, empírový Chrám tří grácií anebo umělou zříceninu Janův hrad.

Lednice se objevila v pohádkách Království potoků, Dračí prsten a Princezna Fantaghiro. Zahrála si i v Moskalkovově seriálu Dobrodružství kriminalistiky.



## Zámek Červená Lhota

Červená Lhota je dalším ikonickým zámkem, známým ze spousty pohádek a filmů. K zámku se datuje první zmínka do roku 1465, tehdy byl pouze tvrzí. Označení Červená Lhota se objevuje v roce 1602 a vychází z barevnosti omítek tvrže. Na konci 17. století došlo k přestavbě tvrže v barokní zámeček a začal se užívat jako letohrádek Zámek je ze všech stran obklopen rybníkem, po kterém se můžete projet na lodičce jako Jiřík v pohádce o Zlatovlásce a prohlédnout si jej z jiné perspektivy.

Jihočeská Červená Lhota posloužila jako kulisa pro mnoho krásných pohádek. Mezi nejznámější patří Zlatovláska, O štěstí a kráse a Princezna na hrášku. Natáčely se zde i filmy Svatby pana Voka a Pan Vok odchází nebo třeba Pan Tau.



Z

Á

M

K

Y

## LITERÁRNÍ STRÁNKY

*Velice nás těší, že se opět můžeme pochlubit úspěchem v literární soutěži. Tentokrát nám velkou radost udělala Nina Sodomková, která v soutěži Zlatá tužka vybojovala dokonce 1. místo. Gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy.*


### Lež

Jednu jeden lhář, který lhal víc, než jedl a pil, šel v pro nás nedůležité zablácené ulici, v nedůležitém zabláceném městě. No, podle informací získaných z pochybného zdroje, neboli vypuštěných z úst tohoto lháře, bychom mohli usoudit, jak daný lhář vypadá.


Víme, vlastně spíše nevíme, že má hnědé vlasy, čili pravděpodobně hnědé vlasy nemá. Jaké vlasy tedy může mít? Když se nad tím zamyslíme, říká, že má vlasy. Hnědé vlasy, z toho můžeme odvodit, že hnědé vlasy nemá, jelikož je to s největší pravděpodobností lež.

Rovněž nám řekl, že má modré oči, tak můžeme s jistotou říci, že modré oči nemá. Ovšem on tvrdí, že má modré oči. V tom případě nejspíš žádné oči nemá.

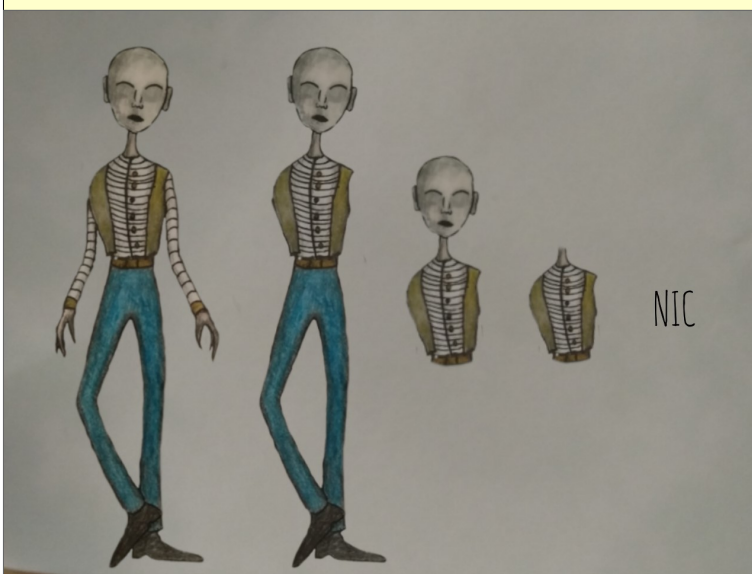
Pusu by mít měl, jinak by nemohl lhat víc než jíst a pít, žít a být. Ale kdo ví?



Tu krácel proti lháři poutník. „Ty osobo! Nevíš kudy do Úterý?“ zahalekal. „Do Úterý? Tudy cesta nevede, Úterý je u Příboru!“ zakřičel lhář. My samozřejmě víme, že Úterý je u Slavkovského lesa a Příbor u Nového Jičína, ale také víme, že ten lhář lhal víc, než jedl a pil, žil a byl, spal a bděl. „Ale kdepak pane, já vím, kde je Příbor, vodtamtad' si to teď štráduju. Musíte se mejlit!“ odpověděl tulák. „Já se nemejlím!“ argumentoval lhář. „A kdo vy vlastně jste, když víte i to, co nevíte?“ „Já? Já jsem...“ zamyslel se lhář. „Člověk,“ řekl lhář nejistě. „No...ale když lžu víc, než jím a piju, žiju a jsem, spím a bdím, dýchám a vím, nelžu o tom, že jsem člověk?“ zadumal se lhář. Když tak přemýšlel o své lidskosti, poutník odešel. Tak krácel i lhář dál.



Náhle se na zablácené ulici objevil druhý poutník. „Hej, pane, nevíte kudy do Úterý?“ zeptal se pocestný, mladší než ten první. „A vy víte, že jste už pátý, kdo se mě na to ptá?“ odpoví lhář. „Ach, to jeden z nich musel být můj starší bratr, měli jsme se tam sejít. Tak znáte cestu?“ zeptal se znovu poutník. „Heleďte, pane, váš bratr tudy nešel a do Úterý cesta nevede tudy, musíte na jihovýchod vod Prahy, kousek u Hulic.“ Zalhal ten lhář. „Óóó ne, pane, to bude mejlka, já se teď vracím z Hulic,“ odvětil poutník. Přiblížil se o pár kroků k lháři. „A co, že nemáte nohy ani ruce?“ „Cože? Já nemám...nemám ruce a ani nohy?! Proč jsem si toho nevšiml?!“ ohromeně vykřikl lhář. „Nemáte ani oči, ani vlasy, to víte?“ „Cože? Ne, jak je to možné!“ nechápal lhář. A zatímco se snažil přijít na to, proč mu chybí podstatné části těla a dosud si to neuvědomil, druhý poutník odešel.



Poté, co se trochu vzpamatoval, šel lhář dál. Najednou se před ním objevil třetí poutník, ještě mladší než první a druhý. „Prosím vás, nevíte...“ „Kudy vede cesta do Úterý?“ dopověděl větu lhář. „Ano, šli tudy moji bratři, že víte, kam mám namířeno?“ zeptal se nadšeně nejmladší poutník. „Ne, nešli a ne, tudy cesta nevede,“ řekl našťavaně lhář. „Nemusíte se hned čertit, pane...“ poutník se podíval na lháře. „Co vy jste zač? Nemáte vlasy, oči, ruce, ba ani nohy. Jste vůbec člověk?“ vyptával se poutník

lháře. „Nemám vlasy ani ruce, nemám oči nebo nohy a ani srdce mi netluče. Co vůbec jsem? Nemám ani hlavu nebo krk a ani tělo. To ale znamená, že celý můj život je lež! Víím, že lžu víc, než jím a piju, žiju a jsem, spím a bdím, dýchám a vím, myslím a sním, ale nemůžu přece lhat o své existenci, nebo ano?“ dumal lhář, jenž vlastně nikdy neexistoval.

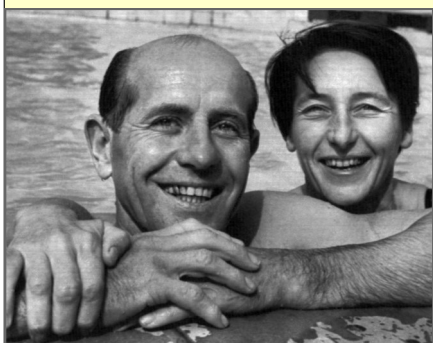


## DANA ZÁTOPKOVÁ

*Již jste si zvykli, že Vám v každém čísle našeho časopisu přinášíme i „sportovní stránky“. Za normálních okolností není problém tyto stránky naplnit, protože naše škola sportem prostě žije. Tentokrát Vám ve sportovní rubrice přinášíme alespoň vzpomínku na významnou osobnost naší sportovní historie:*

Ve věku 97 let zemřela legendární atletka Dana Zátopková, olympijská vítězka v hodu oštěpem z Helsinek 1952 a bývalá světová rekordmanka. Jak informoval Český olympijský výbor, vdova po slavném běžci Emilu Zátopkovi zemřela v pátek ráno v Ústřední vojenské nemocnici ve Sřešovicích.

Dana Zátopková, dívčím jménem Ingrová, je olympijská vítězka v hodu oštěpem. Narodila se 19. září 1922 v Karviné. Dětství prožila na Slovácku v Uherském Hradišti. Od dětství ráda sportovala. Osm let byla kapitánkou házenkářského týmu, se kterým vyhrála mistrovství republiky. Náhodou začala házet oštěpem, který se stal její celoživotní láskou.



Na atletických závodech se seznámila s Emilem Zátopkem a zamilovali se do sebe. Za osudovou náhodu považovali, že se narodili ve stejný den, měsíc i rok.

Na olympiádě v Helsinkách v roce 1952 vybojovala zlatou olympijskou medaili. Její manžel Emil Zátopek na téže olympiádě získal tři zlaté. Mezi její další sportovní úspěchy patřilo vítězství na mistrovství Evropy v Bernu a ve Stockholmu.

Na olympiádě v Římě v roce 1960, kde jí bylo už 38 let, vybojovala stříbrnou medaili. Po skončení sportovní kariéry dvacet let trénovala mladé atlety. V roce 2016 vyšla její vzpomínková kniha *Náš život pod pěti kruhy*. Dana Zátopková zemřela 13. března 2020 v Praze.

redakce



S

P

O

R

T





Š

O

T

E

K



*Odkazy:*

mimibazar.cz

novinky.cz

[www.google.com](http://www.google.com)

[www.i-creative.cz](http://www.i-creative.cz)

<http://www.icej.cz/>

ŠKOLNÍ  
ČASOPIS ROKU  
2015



KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS  
ABECEDA, O. S., 2012

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,  
družstevním rolníkům touha mořenplavců